

— Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Biasutti Hotels srl, aiemmin Hotels Biasutti Snc, on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Biasutti Hotels srl, aiemmin Hotels Biasutti Snc (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

— Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava

— Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena

— on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY

— toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen

— Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötäneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohhta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Ge.A.P. Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Ge.A..P. Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

— Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava

— Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena

— on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY

— toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnettyt sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksoilta suoritettavine korkoineen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynneet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohhta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohhta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.